

[Justitsministeren.]

til lovforslaget at omtale den meget skarpe kritik af en sådan ordning, som findes side 75 i det sagkyndige udvalgs betænkning, hvor det bl. a. hedder:

„Udvalgets flertal mener derfor, at en fri adgang til svangerskabsafbrydelse i hvert fald ikke bør kombineres med en obligatorisk forudgående vejledning hos mødrehjælpen, fordi den i langt de fleste tilfælde vil være uden virkning. Valget må således stå mellem fri abort uden tvungen vejledning i mødrehjælpen og bibeholdelse af et system, hvor der som hovedregel kræves tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter forudgående rådgivning.“

Som sagt er der ikke fra regeringens side taget endelig stilling til det sagkyndige udvalgs indstilling. En sådan endelig stillingtagen må bl. a. afvente tilvejebringelsen af de udtalelser, justitsministeriet umiddelbart efter at have modtaget betænkningen udbad sig fra indenrigsministeriet, socialministeriet, mødrehjælpen, retslægerådet, rigsadvokaten samt Danske Kvinders Nationalråd. Regeringens indstilling er dog foreløbig den, at det ikke på det foreliggende grundlag vil være forsvarligt at gennemføre en fri adgang til svangerskabsafbrydelse. For mit eget vedkommende lægger jeg i denne forbindelse megen vægt på, at der netop i disse år er en betydelig udvikling i gang i arbejdet med at udbrede kendskabet til og fremme anvendelsen af antikonceptionelle midler, og at det, som også fremhævet af udvalgets flertal, vil være uheldigt netop i en sådan periode at gøre adgangen til svangerskabsafbrydelse fri.

Som allerede nævnt ville jeg have foretrukket, at overvejelserne her i tinget om, hvorledes den fremtidige svangerskabslovgivning bør være, kunne have afventet det lovforslag, regeringen agter at fremsætte. Det materiale, der skal danne grundlag for den endelige afgørelse, er jo imidlertid så omfattende, og en stor del af det foreligger allerede dels i det tidligere folketingsudvalgs materiale, dels i det sagkyndige udvalgs betænkning. Jeg skal derfor ikke udtale mig imod, at arbejdet her i tinget påbegyndes på det foreliggende grundlag,

herunder også det lovudkast, der indeholdes i det sagkyndige udvalgs betænkning.

Falk Hansen: Det er nu tredje gang i løbet af 3 år, at medlemmer af socialistisk folkeparti har fremsat forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. Der kan næppe herske dybere uenighed om, at den gældende lov på dette område, lov nr. 177 af 23. juni 1956, på en række afgørende punkter i høj grad trænger til fornyelse og til at blive bragt i trit med den almindelige udvikling, der i de senere år har fundet sted også på dette område. Det er vel ganske naturligt, at et så alvorligt menneskeligt problem må finde en løsning, hvortil kræves hvert medlems personlige stillingtagen på tværs af de almindelige politiske skillelinjer. Også i mit parti gør forskellige opfattelser sig gældende. På den anden side vil det være et gode, hvis vi kan undgå at løfte drøftelsen af dette alvorlige emne op på et plan, hvor det bliver vanskeligt at have med at gøre, fordi en række irrationelle og emotionelle momenter kommer til at præge debatten for stærkt.

Ud over det foreliggende lovforslag har det af justitsministeren den 21. februar 1967 nedsatte udvalg med den opgave at overveje spørgsmålet om ændring af de gældende regler om adgang til svangerskabsafbrydelse fuldstændt sit arbejde og afgivet en betænkning her i begyndelsen af 1969. Det må vel derfor være rimeligt at drage nogle af de her fremkomne synspunkter ind i drøftelsen i dag.

Den nedgang, der har fundet sted i fødselstallet, og som naturligt også har smittet af på antallet af både legale og illegale aborter, synes at vise, at vi er inde i en periode, hvor resultaterne af en øget oplysning med hensyn til brugen af antikonceptionelle midler er ved at blive mærkbare. Men det er givet, at der er langt igen, og at man stadig på alle områder må søge at udbygge og intensivere denne oplysning, ikke mindst i skolerne, hvor der stadig er for mange steder, hvor orienteringen på dette felt er alt for sparsom. Oplysningen skal begyndes så tidligt som overhovedet muligt og gentages på de forskellige klassetrin. Alle, der har med undervisning at